

Onder al deze inentingën hebben zich geen gevallen van encephalitis voorgedaan.

Van de totaal verrichte vaccinaties ten bedrage van 1347321 werden er 980468 gecontroleerd, die 939907 positieve uitkomsten gaven, d. i. 95.8 pCt.; dus ook de virulentie was meer dan voldoende.

Al is de houdbaarheid van de gewone vaccine ook voldoende om deze naar Nederland over te brengen, zoo worden mogelijke bezwaren geheel weggenomen nu de te Bandoeng genomen proeven met „gedroogde vaccine” zulke goede resultaten hebben opgeleverd.

Laten wij er toch niet te snel toe overgaan de vaccinatie niet meer toe te passen; de gevolgen in den vorm van pokken zouden niet lang op zich laten wachten. Om goed te beseffen wat dit zeggen wil behoeft men maar eens een pokkenlijder te hebben gezien. De meeste medici in Holland zullen waarschijnlijk nooit in de gelegenheid zijn geweest dit te zien, maar die in Indië zijn en vooral de ouderen onder hen des te meer. Het ziektebeeld is eenvoudig verschrikkelijk.

Het onbenullige geschrijf in de couranten is ook niet geschikt om de menschen gerust te stellen en maar al te graag zullen de tegenstanders van de vaccinatie de encephalitis als een dankbaar argument aangrijpen voor hun zoo gevaarlijke propaganda.

Ik zelf herinner mij uit mijn eigen practijk niet één geval van encephalitis na vaccinatie te hebben gezien, noch er van andere collegae van te hebben gehoord, maar pokken heb ik in het begin van mijn Indischen loopbaan wel gezien en dien indruk vergeet men zijn leven lang niet.

Merano.

H. W. BOREL, *oud officier van gezondheid N. I.*

DE RECLAME VOOR AËROSAN.

Deze week ontving ik een brief van een collega uit een der dorpen van het Westland, met het verzoek, mijn ervaring te willen mededeelen over de toepassing van „Aërosan”, in den handel gebracht door de Chemisch-Technische Handelsonderneming „Salux” te 's-Gravenhage.

Dit verzoek werd tot mij gericht, omdat onder de brochure, welke dit middel aanbeveelt tegen „*alle ziekten der luchtwegen met inbegrip van griep, kinkhoest, longziekten en asthma*”, mijn naam stond te midden van die geneesheeren die „*het middel in gebruik hebben en met succes hebben toegepast*”. Gevraagd werd of het aanbeveling zou verdienen voor het Groene Kruis verschillende lampen aan te schaffen teneinde op groote schaal Aërosan-tabletten bij patiënten te verstuiven.

Men kan zich mijn verbazing voorstellen toen ik hoorde, dat mijn naam onder de brochure vermeld stond, want mijn eenige ervaringen zijn de volgende: Bij een familielid, die een verkoudheid voelde opkomen, zette ik het lampje met twee tabletten Aërosan in de kamer; het gevolg was, een zeer onaangenaam gevoel in neus en keel en het gevoel, dat de verkoudheid eerst nu recht doorzette.

De 2de ervaring was bij een meisje van 8 jaar, dat sinds haar 3de jaar lijdende is aan aanvallen van asthmatische bronchitis, de aanvallen werden de laatste jaren minder hevig, de temperatuur minder hoog. Toen het kind eenige weken geleden weer een aanval kreeg en bronchitische geruischen boven de longen waren te hooren, werden twee Aërosan-tabletten in de kamer verdampt; nauwelijks had het kind echter de lucht binnen gekregen of het klaagde over prikkeling in de neus en dadelijk begon een asthma aanval zóó hevig als het kind in geen jaren had gehad, de gansche nacht lag het cyanotisch, met een ademhalingsfrequentie van 86 per minuut, zeer benauwd, te bed.

Hierna heb ik het middel en de lamp, die dient tot verstuiven, niet meer gebruikt met het gevoel dat de 4.50 gulden, die de lamp mij kostte, weggesmeten geld was.

Ik wensch er mij echter tegen te verzetten, dat mijn naam buiten mijn medeweten gezet wordt onder een brochure, die dit middel aanprijst.

's-Gravenhage,
17 November 1927.

H. VAN WELY,
1ste geneesheer gem. Ziekenh. 's Gravenhage.